

DAGSINS MEINING

Vantandi vískygni

Rithøvundurin Jens Pauli Heinesen hevði títşdagin viðmerkingar og hugleiðingar um politisku støuna í tjóðskaparspurninginum. Tey flestu, sum ikki eru sambandsfólk, kunnu helst taka undir við nógvum av tí, sum rithøvundurin skrivar. Somuleiðis kunnu flestu føroyingar taka undir við teimum vælskrivaðu brotnum, sum Jens Pauli tekur úr greinum hjá Jørgen-Frantz Jacobsen. Jørgen-Frantz var sjálvstýrismaður, men hann var ikki fanatiskur, og hann sá eisini nuansurnar, sum er ónatúrliga tððningarmikið, um viðkomandi skal fáa umdømi at vera serisør ella ikki.

So er spurningurin, um rithøvundurin og samfelagsrevarin hevur tær neyðugu nuansurnar, sum skulu til fyrri at lúsa eitt mál seriøst og til fulnar ella ikki.

Tað kunnu lesarnir døma um. Á hesum stað skal i øllum forum vera sagt, at rithøvundurin hevur neyvnan fylgt nóg væl við í sjálvstýristilgongdini, tá hann koyrir Javnaðarflokkin og Sambandsflokkin í sama leyp.

Tað var Javnaðarflokkurin, sum aftur setti ferðaraskifti um føroyskt sjálvstýri og sjálvbjargni eftir landsfund floksins í 1997. Tá boðaði flokkurin frá, at hann fór av øllum alvi at virka fyrri eini skrá, sum flokkurin kallar uppskot um eina sjálvstýrslóg. Henda ætlan hevur til endamáls at taka av heimastýrslógina og seta ein nýggjan sáttmála í gildi. Eftir hesum sáttmála skulu føroyingar kunna yvirtaka írestandi málsøki, tá landsstýrið og lögtingið ynskja og samtykkja tað. Eftir hesum leisti verða yvirtøkur framar, tá orka og førleiki eru til tað. Tá øll málsøki eru yvirtikin, og tá vit sjálvi megna at reka føroyska húsarhaldið, ber til at taka avgerð, um vit loysa og stovna føroyska lóveldi ella ikki.

Hetta er ikki sambandspolitikkur, men ein kon-

struktivur og hóvligur sjálvstýrispolitikkur. Og gamalt er, at fram kemur hann, sum hóvliga fer. Fram koma vit ikki, um vit bara brúka skuldsetingar, um hvør er sambandsmaður ella ikki, um vit eru nassireyvar ella ikki. Og so er líka mikið um hesi ókvæmisorini koma úr einum bæði á Sælandi ella koma úr Føroyum. Hetta er líka so óseriøst, sum tá Edmund Joensen kallar Javnaðarflokkin fyrri loysingarflokk, samtundis sum Gergeir Nielsen ella Jens Pauli Heinesen kalla Javnaðarflokkin fyrri ein sambandsflokk.

Sagt verður ofta, at vit eru eitt upplýst fólk. Men sjálvt í hesi tíð við øktum og betri tilindaflutningi - í informátiónsøldini - mugu vit ásanna, at nógv skrivning framvegis ber brá av vantandi tilvitan, ja vantandi tilvitan um fólkaraðilgættindi. Sum t.d. tá rithøvundurin fílist at teknara Socialsins, Óla Petersen. Óli er satíriskur teknari. Og gjørdi hann ikki satíru burtur úr sitandi landsstýri, lögmanni, varalögmanni ella landstýrismanninum í mentamálum hevði hann ikki fingurin á pulsinum. So virkaði hann sum teknari í totaliterum statí.

Einki landstýri er sloppið undan. Vit minnst jú karíkturin av Jógvani Sundstein, Atla Dam, Ivan Joannesen, Jógvani I. Olsen ella Maritu Pateresen sum skúlafrøkun í lögmannstervi. Jens Pauli Heinesen hevur skrivifrælsi og ein satíriskur teknari má eisini koma undir frælsi at siga sína hugsan í tekningum og linjum. Øll onnur hugsan er heimføislígg. Men hann er ikki tann fyrsti. Bæði lærari og bókaútgevandi listamaðlari hevur skulsett teknaran fyrri at renna sambandsrindi. Hetta vísir bara, at vit kunnu ikki lyfta okkum upp um tað smálíga og heimføislíga lyndið, sum vit eru fongd við, hóast allur skúlasapur miðjar ímóti størri tolsemi og vískygni.

Hilmar Heinesen 90 ár

Hilmar er født í Miðvági í 1910. Sá vi kan tænke os, at der er sket en kollosal forandring. Han har oplevet meget. Hilmar er døv. Dengang var forældrene fortvivlede, fordi de havde to ting at vælge imellem: Komme til Danmark på kostskole – eller bare gå der hjemme uden undervisning. Den første døveskole kom ikke før end i 1962.

Da Hilmar var 6 år rejste han hjemmefra med sin far. Hilmar kan ikke huske, hvordan det var at være døv, inden han rejste, men han kan huske, hvor flot det var på Skansen i Tórshavn, og han boede en nat i et stort hus i Tórshavn – det var K.F.U.K.

Efter 3 dages sejlads kom de til København.

Faderen rejste straks hjem igen og Hilmar kom til Fredericia. Problemet var, at når skolerne havde ferie, kunne Hilmar ikke komme hjem til sinde forældre, men boede skiftevis hos sine skolekammerats forældre, f.eks. plejebroder Adolf og plejebroder Thomas.

I 1924 i sommerferien oprandt dagen, da han skulle komme hjem. Skib-



et hed Slepner. Da han kom kunne han slet ikke kende sine forældre. Han blev hjemme i en måned, så skulle han rejse igen. Denne gang kom faderen ikke med, men han fulgtes med en kusine, som hed Dagmar Joensen.

Jeg kunne fortsætte med mange vanskeligheder, som Hilmar har fortalt, men Hilmar er altid glad og velformøjet.

Han flyttede senere til Færøerne til stor glæde for sig selv og for de unge døve.

Hilmar har altid været dygtig til sit arbejde som håndværker. Foruden sit håndværk, har Hilmar også en stor kærlighed til naturen; han har rejst meget også i alderdommen; han har været meget optaget af nordisk højskole for ældre mennesker, forresten har Hilmar den smukkeste håndskrift, jeg har set.

Til sidst vil jeg nævne en ting til – det er Hilmars interesse for at spinde garn. Det er meget godt strikkegarn, han producerer.

Kære Hilmar! Jeg var meget glad for at se dig ved julegudstjenesten for de døve, og det ved jeg, at alle var.

Jeg ønsker dig Herrens velsignelse og hjertelig tillykke med fødselsdagen den 7. december.

Jeg vil også ønske jer, Kristianna og Marius, tillykke. Tak for alt I har gjort for Hilmar. Han har nu boet hos jer i mange år – og I har trofast fulgt ham til mange forskellige arrangementer.

Endnu engang, Hilmar – tak for alt og hjertelig tillykke.

Tórshavn 02.12.00
Hanna Lisberg

Harry Williams farin

Sergeant Harry Williams RAP andáist í Norwich í Englandi fríggjadagin 1. december. Hann var 92 ára gamal.

Harry Williams var tann einasti av manningini upp á seks mans, sum yvirlívdí flogvanlukkuna á Nakkinum í november 1942. Hendingin er lúst í sjónvarpssending, sum var endursend fyrri stuttum.

Harry Williams og konan Ella vítjaðu á Tvøroyri, tá tey høvdu gullbrúðleyp í 1989. Eftir ta vítjanina søgdu tey, at hetta var besta vítjan teirra, og at tvørafólk vóru serstakliga blí.

Hjúnini Williams hava

seinnu árinu búð hjá eini dóttir í Norwich, har tey eisini í fjór hildu diamantbrúðleyp.

Harry Williams hevur verið frískur og ferugur alla tíðina hóast høga aldurin.

Um miðan november var hann so óheppin at detta og bróta beinið. Hann var lagdur undir skurð, men kláraði ikki hetta fallið, og andaist 1. december.

Harry Williams fer til gravar í Norwich leygardagin 9. december.

Kæra um vals vik á Eiði

Bygdarráðið á Eiði hevur fingið eina kæru um bygdarráðsvalið. Bygdarráðsformaðurin vátar, at kærani er komin, og hon verður nú viðgjørd

KOMMUNUVAL
Edvard Joensen

Ein borgari á Eiði hevur kært til bygðarráðið um, at hann ikki er nøgdur við manngongdina eftir bygðarráðsvalið 21. november. Kærin leggur upp til, at atkvøður eru fluttar, eftir at valið var av.

Hans Jákup í Kollsbyrgi, bygðarráðsformaður á Eiði, vátar sum omanfyri nevnt, at bygðarráðið hevur fingið eina kæru um valið. Men vil ikki siga meira um málið enn, at kærani verður regluliga viðgjørd.

Tað vóru tveir listar til bygðarráðsvalið á Eiði. Listi A fekk fimm limir

valdar, og listi B fekk tveir. Men munurin millum sætta limin á lista A og annan á lista B var bara ein atkvøða. Støðan eftir valið var tann, at varð ein atkvøða hjá lista B til dømis dømd ógildug, skuldi valið teirra millum avgerast við lutakasti, meðan sætti limurin á lista A varð valdur, um ein atkvøða varð flutt frá lista B til lista A.

Tað hevur ligið á ljóði, at samsvar ikki var millum taldu atkvøurnar og valkortini í samband við bygðarráðsvalið á Eiði. Søgur hava viljað verið við, at kært var um hetta.

Hans Jákup í Kollsbyrgi, bygðarráðsformaður á Eiði, vátar sum omanfyri nevnt, at bygðarráðið hevur fingið eina kæru um valið. Men vil ikki siga meira um málið enn, at kærani verður regluliga viðgjørd.

Men Sosialurin hevur fingið at vita, at talan er um



Kæra er send bygðarráðnum á Eiði um óreglusemi í sambandi við kommunuvalið

Mynd: Edvard Joensen

rættiliga álvarsamar skuldsetingar móti valmyndugleikunum á Eiði. Kært verður millum annað um, at onkrir atkvøuseðlar eru lagdir til viks undir upplýsingini, meðan aðrir eru komin aftur.

Tað bygðarráðsformaðurin varð spurdur um hald var

í hesum kærinum, svaraði hann bert, at um so var, var jú beinleiðis talan um vals vik.

Hans Jákup í Kollsbyrgi, bygðarráðsformaður, sigur, at tá hann fekk kærana, vandi hann sær til landsstýrið fyrri at tryggja sær, hvussu farast skuldi fram í

slíkum føri. Ikki eru reglurnar greiðari enn so, sigur hann, at hann fekk ikki svar beinanveg. Men tá lögfrøingarnir í Tinganesi høvdu kærana vallógina, fekk hann at vita, hvussu farast skuldi fram.

Men tað var heldur lógi í hesum fullveldistíðum,

sigur Hans Jákup í Kollsbyrgi, at lögfrøingarnir noyddust at tulka danska lógartekstin fyrri at finna út av, hvussu støðan skuldi »tacklast«. Hetta tí, at danska umsetingin er greiðari orða enn tann føroyski teksturin.

Teir tóku land

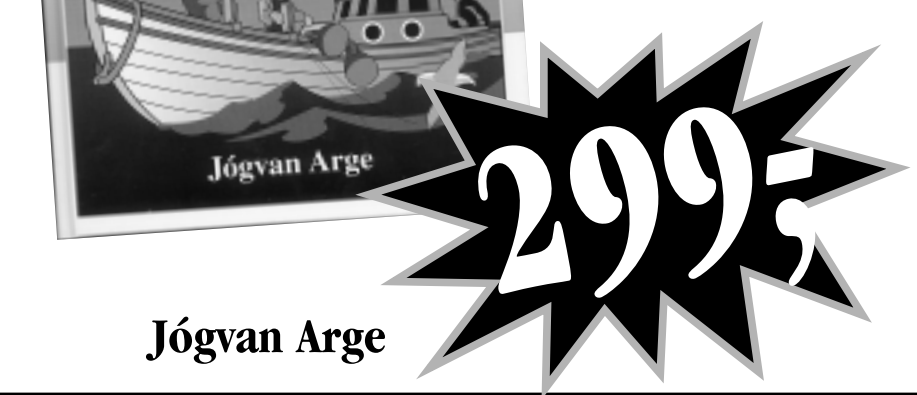
- føroyingar í Grønlandi

Jógvani Arge hevur givið út eina nýggja bók í røðini "Teir tóku land". Greitt verður frá, tá føroyingar í túsundatali stovndu til Grønlands í 1959. Samstundis legði landsstýrið doyðin á at fáa nýggi rættindi. Tað eydnaðist, men føroyingar noyddust at avreiða til KGH fyrri undirpris afturfyri.

Nýggjar útróðrarstöðir vórðu bygðar í Borgshavn, Kangarssuk og norðaru havn í Ravnsoynni, og Nordafar grundaði sítt flakavirki í Føroyingahavnini. Trolarar

fóru við bátum til Eysturgrønlands, og stóreiðarin Jógvani Kjølbri í Klaksvík sendi eina heila konvoy av deksbátum hagar við flaggskipinum "Karin K" á odda.

Føroyski skipaflotin undir Grønlandi var storri enn nakrantíð. Millum Nuuk, Tórshavn og Keymannahavn var álvarsom diplomatiskt ósemja um Eysturgrønland. Politikarnir og fólk vóru á gosi.



Jógvani Arge